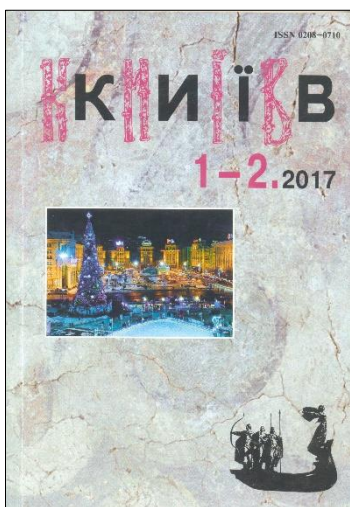

Повість письменника **Миколи Сумишина** «**Мамко моя, не лай мені...**» (журнал «Дзвін», №4 за 2017р.) розповідає про запеклу драму в новітній історії України – сьогоднішню страшну війну на сході України. Автор пише про долі наших сучасників, які воюють на фронті і віддають свої життя. Хто знає, коли відболять душі їх матерів, їх зранені серця, коли проймуться хоча б відносним спокоєм їх скалічені душі, коли в їх очах з'явиться елементарна цікавинка, без якої життя – не життя, а його подоба.

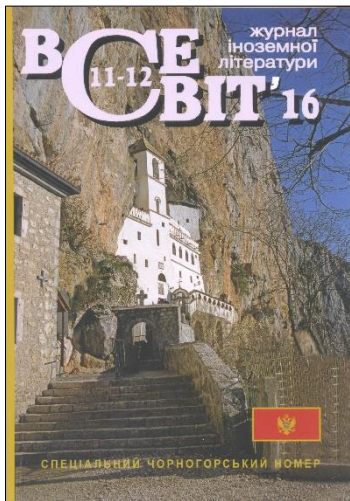
Письменник **Віктор Терен** у своїй новій книзі – романі «**Ворожіння на ягнятку**» (журнал «Київ», № 11-12 за 2016р., №№1-2, 3-4, 5-6 за 2017р.) пише про сьогоднішню Україну зі знаменною подією в історії Києва – Майданом 2013–2014рр. Автор переконливо передав атмосферу подій на Майдані і правдиво розповів про долю багатьох українців, які стояли на Майдані. Серед них був і головний персонаж авторської розповіді – редактор журналу, письменник, ерудована творча людина, любить подорожувати світом. Одна з найбільших цінностей в його житті – син і кохана жінка, розлука з якою на 4 дні перетворилася на 4 вічності – вівторок, середа, четвер, п'ятниця. В головному герої роману багато автобіографічного від самого автора.

Трагічна доля людини в цивілізованому світі турбує **Світлану Йовенко**, вона пише про це в багатьох своїх творах, а також у новій повісті «**Київ, вставай!**» (журнал «Київ», №1-2 за 2017р.). Письменниця розповідає про події на Майдані 2013-2014рр., про тих людей, що були учасниками протистоянь. Нічого вже не можна повернути, виправити, не можна захистити, як і кожне безцінне життя, яких покладено було немало. Невимовний жаль звучить у словах авторки про те, що сини одних українських матерів ішли убивати дітей інших українських матерів. Чому? Хто дав їм це право? Запитання – непрості, відповіді – ще складніші.

Письменник і вчитель **Зіновій Легкий** у новому романі-сповіді «**Колесо Фортуни**» (журнал «Дзвін», №2 за 2017р.) пише про наших сучасників – вчителів, журналістів, письменників, односельців, приятелів дитинства. Головний персонаж – Теоктист Ленович (вчитель за фахом) повертається після закінчення навчання у Львівському університеті в рідне село, де живе і працює все своє життя. Але чи в силу обставин, чи з примхи долі або фортуни, його життя стикається або міцно переплітається з сучасним життям і минулим приятелів його дитинства, його однокласників і земляків. Вузол той куди міцніший, ніж Гордіїв. А приховування страшної правди минулого обертається трагедією для багатьох сьогодні.

Журнал «**Всесвіт**», №11-12 за 2016р. – тематичний, спеціальний чорногорський номер. Це, свого роду, антологія літератури Чорногорії в перекладі українською мовою. Тут представлені поети доби романтизму, чиї твори піднесли чорногорську літературу до вершин, і бунтівні лірики і прозаїки часів перед Другою світовою війною, а також талановиті сучасні автори. Велику прозу представляє письменник і літературний критик, лауреат Премії Європейського союзу в галузі літератури за 2014р. **Огнен Спахіч** із своїм романом «**Хансенові діти**». Це зворушлива притча-пересторога про виродження людськості в умовах тоталітарних систем з іронічним змалюванням міфу про свободу в демократичному світі.